

Konvensyen Antarabangsa mengenai Penghapusan Semua Bentuk Diskriminasi Kaum

**Diterima pakai dan dibuka untuk ditandatangani dan diratifikasi oleh resolusi
Perhimpunan Agung 2106 (XX) pada 21 Disember 1965**

berkuatkuasa pada 4 Januari 1969, mengikut Perkara 19

Negara-negara peserta dalam Konvensyen ini,

Memandangkan Piagam Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu (PBB) adalah berdasarkan prinsip maruah dan kesamaan yang wujud dalam semua manusia, dan bahawa semua Negara Anggota telah berjanji untuk mengambil tindakan bersama dan berasingan, dengan kerjasama Organisasi, untuk pencapaian salah satu tujuan PBB yang bertujuan untuk mempromosikan dan menggalakkan penghormatan dan pengiktirafan hak asasi manusia dan kebebasan asas untuk semua orang, tanpa membezakan bangsa, jantina, bahasa atau agama,

Memandangkan Perisytiharan Hak Asasi Manusia Sejagat (UDHR) mengisytiharkan bahawa semua manusia dilahirkan bebas dan sama dengan bermaruah dan hak-hak dan bahawa setiap orang berhak kepada semua hak dan kebebasan yang dinyatakan di dalamnya, tanpa membezakan apa-apa jenis, khususnya untuk bangsa, warna atau asal kebangsaan,

Memandangkan semua manusia adalah sama di sisi undang-undang dan berhak untuk dilindungi undang-undang yang sama dari sebarang diskriminasi dan terhadap sebarang hasutan untuk diskriminasi,

Memandangkan PBB telah mengecam penjajahan dan semua amalan pemisahan dan diskriminasi yang berkaitan dengannya, dalam apa jua bentuk dan di mana sahaja wujudnya, dan Deklarasi Pemberian Kemerdekaan kepada Negara-Negara Kolonial dan Orang-Orang pada 14 Disember 1960 (resolusi Majlis Agung 1514 (XV) telah mengesahkan dan dengan sesungguhnya mengumumkan keperluan untuk membawa mereka ke pengakhiran yang cepat dan tidak bersyarat,

Memandangkan Deklarasi PBB mengenai Penghapusan Semua Bentuk Diskriminasi Kaum pada 20 November 1963 (resolusi Perhimpunan Agung 1904 (XVIII) dengan sesungguhnya menegaskan keperluan menghapuskan diskriminasi kaum dengan cepat di seluruh dunia dalam semua bentuk manifestasi dan memperoleh pemahaman untuk penghormatan maruah manusia,

Yakin bahawa sebarang keunggulan doktrin berdasarkan perbezaan kaum adalah palsu dari segi saintifik, tidak bermoral, tidak adil dan berbahaya, dan tidak ada justifikasi untuk diskriminasi kaum, secara theory atau praktikal, di mana saja,

Mengesahkan bahawa diskriminasi antara manusia berdasarkan alasan kaum, warna atau etnik adalah penghalang kepada hubungan yang mesra dan damai di kalangan negara dan mampu mengganggu keamanan dan keharmonian orang yang hidup bersama bahkan dalam satu negara yang sama,

Yakin bahawa kewujudan halangan berbentuk perkauman adalah menjijikkan kepada cita-cita mana-mana masyarakat manusia,

Khuatir akan segala manifestasi diskriminasi kaum yang masih berlaku di beberapa kawasan di dunia dan oleh dasar kerajaan berdasarkan ketuanan atau kebencian kaum, seperti dasar apartheid, pemisahan atau perpisahan,

Bersetuju untuk mengadoptasi segala langkah yang perlu untuk menghapuskan diskriminasi kaum secara pantas dalam semua bentuk dan manifestasinya, dan untuk mencegah dan memerangi doktrin dan amalan perkauman untuk mempromosikan pemahaman antara kaum dan membina komuniti antarabangsa bebas dari segala bentuk pemisahan kaum dan diskriminasi kaum,

Ingati bahawa Konvensyen mengenai Diskriminasi berkenaan dengan Pekerjaan dan Pendudukan yang diadoptasi oleh Organisasi Buruh Antarabangsa pada tahun 1958, dan Konvensyen melawan Diskriminasi dalam Pendidikan yang diterima pakai oleh Pendidikan, Sainifik dan Organisasi Kebudayaan PBB pada tahun 1960,

Mempunyai keinginan untuk melaksanakan prinsip-prinsip yang terkandung di dalam Deklarasi PBB mengenai Penghapusan Semua Bentuk Diskriminasi Kaum dan untuk memastikan penggunaan langkah-langkah praktikal untuk tujuan itu,

Telah bersetuju seperti berikut:

BAHAGIAN I

Artikel 1

1. Dalam Konvensyen ini, definisi "Diskriminasi Kaum" bermaksud sebarang perbezaan, penyingkiran, pembatasan atau perbuatan pilih-kasih berdasarkan kaum, warna kulit, keturunan atau kewarganegaraan atau berdasarkan ethnic dengan tujuan atau mengakibatkan gangguan terhadap kesenangan/nikmat taraf kesaksamaan hak asasi manusia.
2. Konvensyen ini tidak akan terpakai bagi perbezaan, pengecualian, sekatan atau keutamaan yang dibuat oleh negara peserta kepada Konvensyen di antara warganegara dan bukan warganegara.
3. Tiada apa-apa dalam Konvensyen ini boleh ditafsirkan sebagai memberi kesan kepada peruntukan undang-undang Negara Peserta mengenai kewarganegaraan atau penaturalisasian, dengan syarat bahawa peruntukan itu tidak membezakan mana-mana kewarganegaraan tertentu.
4. Langkah-langkah khusus yang diambil untuk tujuan tunggal mendapatkan kemajuan yang mencukupi untuk kumpulan kaum atau kumpulan individu tertentu yang memerlukan perlindungan sedemikian untuk memastikan kumpulan atau individu menikmati layanan yang sama berlandaskan hak asasi manusia tidak boleh dianggap sebagai diskriminasi kaum,

dengan syarat, langkah-langkah sedemikian, sebagai akibatnya, membawa kepada penyelenggaraan hak berasingan bagi kumpulan kaum yang berbeza dan bahawa mereka tidak akan diteruskan setelah tujuan yang mereka telah diambil telah dicapai.

Artikel 2

1. Negara Peserta mengutuk penindasan kaum dan berusaha bagi mencapai satu polisi yang dapat menghapuskannya dalam apa juga bentuk.

(a) Negara Peserta tidak akan terbabit dalam tindakan penindasan kaum dan akan bertindak memastikan bahawa tiada mana-mana peserta berkuasa dan institusi yang melaksanakan diskriminasi kaum;

(b) Negara Peserta berikrar tidak akan menyumbang, mempertahankan atau menyokong diskriminasi kaum oleh sebarang individu atau organisasi;

(c) Negara Peserta akan menyemak polisi-polisi kerajaan, negara dan dalaman dan mengubal atau memansuh undang-undang dan peraturan yang memupuk atau mengekalkan penindasan kaum;

(d) Negara Peserta akan melarang dan menamatkan penindasan kaum oleh sebarang individu, pertubuhan atau organisasi;

(e) Negara Peserta akan mengambil langkah yang diperlukan bagi memastikan pembangunan dan perlindungan individu yang tergolong dari sesuatu kaum bertujuan bagi menjamin nikmat kesaksamaan hak asasi manusia sepenuhnya untuk mereka.

2. Negara Peserta hendaklah, apabila keadaan itu menjadi waran, mengambil, dalam bidang sosial, ekonomi, kebudayaan dan lain-lain, langkah-langkah khas dan konkrit untuk memastikan pembangunan dan perlindungan yang mencukupi bagi kumpulan berlainan kaum atau individu yang bersangkutan, untuk tujuan menjamin keseronokan hak asasi manusia dan kebebasan asas sepenuhnya. Langkah-langkah ini tidak boleh melibatkan apa-apa akibat daripada penyelenggaraan hak-hak yang tidak sama rata atau berasingan bagi kumpulan kaum yang berlainan selepas tujuan yang diambil telah dicapai.

Artikel 3

Negara Peserta mengutuk dasar apartheid dan berusaha untuk menghindar, melarang dan menghakis semua amalan tersebut dalam kawasan takhluk mereka.

Artikel 4

Negara Peserta mengutuk segala propaganda dan semua organisasi yang bersarkan idea ketuanan kaum. Negara Peserta berusaha untuk bertindak menghakis segala ransangan diskriminasi dan akan menghalang penyebaran idea berdasarkan ketuanan kaum dan tindakan ganas atau hasutan kearah kegunaan terhadap mana-mana kaum.

(a) Akan mengisytiharkan suatu kesalahan yang boleh dihukum oleh undang-undang semua penyebaran idea berdasarkan keunggulan kaum atau kebencian, penghasutan terhadap diskriminasi kaum, serta semua tindakan keganasan atau hasutan terhadap tindakan sedemikian terhadap mana-mana kaum atau kumpulan orang dari warna lain atau etnik, dan juga menyediakan bantuan kepada aktiviti perkauman, termasuk pembiayaannya;

(b) Akan mengisytiharkan organisasi yang menyemarakkan diskriminasi kaum sebagai sebuah organisasi yang menyalahi undang-undang dan haram;

(c) Tidak boleh membenarkan peserta berkuasa awam atau institusi awam, nasional atau tempatan untuk menggalakkan penghasutan diskriminasi kaum

Artikel 5

Negara Peserta berusaha untuk melarang dan menghapuskan diskriminasi dengan menjamin hak-hak seperti yang berikut:

(a) Hak menikmati keadilan;

(b) Hak menikmati keselamatan individu;

(c) Hak dalam politik, termasuk hak mengundi dan bertanding dalam pilihanraya, mengambil bahagian dalam hal-ehwal kerajaan dan awam, dan mendapatkan hak saksama dalam saluran perkhidmatan awam;

(d) Hak sivil yang lain:

(i) Hak untuk bebas bergerak dan tempat kediaman;

(ii) Hak untuk meninggalkan mana-mana negara, termasuk negara asal, dan untuk kembali semula ke negara asal

(iii) Hak kewarganegaraan, khususnya;

(iv) Hak berkahwin dan dalam memilih pasangan;

(v) Hak terhadap pemilikan perseorangan;

(vi) Hak untuk mewarisi harta;

(vii) Hak dalam kebebasan berfikir, kerohanian dan agama;

(viii) Hak dalam kebebasan pendapat dan berekspresi;

(ix) Hak menyertai perhimpunan aman dan pertubuhan;

(e) Hak ekonomi sosial dan kebudayaan, khususnya:

- (i) Hak bekerja, untuk kebebasan memilih kerjayam untuk gaji setimpal dengan kerja yang dilakukan;
- (ii) Hak untuk membentuk dan menyertai kesatuan sekerja;
- (iii) Hak untuk tempat tinggal;
- (iv) Hak untuk kesihatan awam, perubatan, perlindungan dan perkhidmatan awam;
- (v) Hak untuk pendidikan dan latihan ;
- (vi) Hak penyertaan saksama dalam aktiviti kebudayaan;
- (f) Hak untuk menggunakan mana-mana tempat atau perkhidmatan yang dikhaskan untuk kegunaan umum..

Artikel 6

Negara Peserta akan memastikan setiap orang yang berada di bawah batas pentadbiran mereka disediakan perlindungan dan perawatan dari tindakan penindasan kaum.

Artikel 7

Negara Peserta berusaha bagi mengambil langkah dalam mendidik, mengajar dan sebagainya dalam memerangi prejudis yang membawa kepada penindasan kaum.

BAHAGIAN II

Artikel 8

1. Penubuhan Jawatankuasa Penghapusan Diskriminasi Kaum (selepas ini dirujuk sebagai Jawatankuasa) yang terdiri daripada lapan belas ahli yang mempunyai pendirian moral dan saksama yang dipilih oleh Negara Peserta dari kalangan warganegara mereka, akan berkhidmat dalam kemampuan diri mereka, pertimbangan diberikan kepada pengagihan geografi yang adil dan untuk perwakilan pelbagai bentuk tamadun serta sistem perundangan utama.
2. Ahli-ahli Jawatankuasa hendaklah dipilih melalui undian rahsia dari senarai calon oleh Negara Peserta. Setiap Negara Peserta boleh mencalonkan seorang dari kalangan warganegara sendiri.
3. Pemilihan awal hendaklah diadakan enam bulan selepas tarikh mula berkuatkuasanya Konvensyen ini. Sekurang-kurangnya tiga bulan sebelum tarikh setiap pemilihan, Setiausaha Agung PBB hendaklah menghantar surat kepada Negara Peserta yang mengundang mereka untuk mencalonkan nama dalam masa dua bulan. Setiausaha Agung hendaklah menyediakan senarai nama calon dalam susunan abjad, menunjukkan Negara Peserta yang mencalonkan mereka, dan menyerahkannya kepada Negara Peserta.

4. Pemilihan anggota Jawatankuasa akan diadakan pada pertemuan Negara Peserta yang diadakan oleh Setiausaha Agung di Ibu Pejabat PBB. Pada mesyuarat itu, apabila dua pertiga daripada Negara Peserta hadir, ianya akan membentuk kuorum, orang-orang yang dipilih kepada Jawatankuasa adalah calon yang mendapat undian terbesar dan undian majoriti mutlak wakil-wakil Negara Peserta yang hadir dan mengundi.

5. (a) Ahli-ahli Jawatankuasa hendaklah dipilih untuk tempoh empat tahun. Bagaimanapun, sembilan ahli yang dipilih pada pilihan raya pertama akan tamat pada akhir dua tahun; Sebaik sahaja tamatpilihan raya pertama nama sembilan anggota itu akan dipilih oleh lot oleh Pengerusi Jawatankuasa;

(b) Bagi mengisi kekosongan jawatan kosong, Negara Peserta yang pakarnya telah berhenti berfungsi sebagai ahli Jawatankuasa hendaklah melantik pakar lain dari kalangan warganegara, yang tertakluk kepada kelulusan Jawatankuasa.

6. Negara Peserta bertanggungjawab membiayai perbelanjaan ahli-ahli Jawatankuasa semasa mereka melaksanakan tugas Jawatankuasa.

Artikel 9

1. Negara-Peserta berjanji untuk mengemukakan kepada Ketua Setiausaha PBB, untuk dipertimbangkan oleh Jawatankuasa, laporan tentang langkah-langkah perundangan, kehakiman, pentadbiran atau lain-lain yang mereka pakai dan yang untuk menguatkuasakan peruntukan Konvensyen ini:

(a) dalam tempoh satu tahun selepas mula berkuatkuasanya Konvensyen bagi Negara berkenaan; Dan

(b) selepas itu setiap dua tahun dan apabila diminta oleh Jawatankuasa. Jawatankuasa boleh meminta maklumat lanjut dari Negara Peserta.

2. Jawatankuasa hendaklah melaporkan setiap tahun, melalui Setiausaha Agung, kepada Perhimpunan Agung PBB mengenai kegiatannya dan boleh membuat cadangan berdasarkan pemeriksaan laporan dan maklumat yang diterima dari Negara Peserta. Cadangan dan cadangan am tersebut hendaklah dilaporkan kepada Perhimpunan Agung bersama-sama dengan komen, jika ada, dari Negara Peserta.

Artikel 10

1. Jawatankuasa hendaklah mengamalkan peraturan prosedurnya sendiri.

2. Jawatankuasa hendaklah memilih pegawainya selama dua tahun.

3. Sekretariat Jawatankuasa hendaklah disediakan oleh Setiausaha Agung PBB.

4. Mesyuarat Jawatankuasa biasanya akan diadakan di Ibu Pejabat PBB.

Artikel 11

1. Sekiranya Negara Peserta berpendapat bahawa Peserta Lain tidak melaksanakan peruntukan Konvensyen ini, ia boleh membawa perkara itu kepada perhatian Jawatankuasa. Jawatankuasa kemudiannya akan menghantar komunikasi kepada Peserta yang berkenaan. Dalam tempoh tiga bulan, Negara penerima akan mengemukakan kepada Jemaah penjelasan atau pernyataan bertulis yang menjelaskan perkara itu dan remedi, jika ada, yang mungkin telah diambil oleh Negara itu.
2. Jika perkara itu tidak disesuaikan dengan kepuasan kedua belah peserta, sama ada melalui rundingan dua hala atau oleh prosedur lain yang terbuka kepada mereka, dalam tempoh enam bulan selepas penerimaan komunikasi awal, Negara itu mempunyai hak untuk merujuk perkara itu kepada Jawatankuasa dengan memberitahu Jawatankuasa dan juga Negara yang lain.
3. Jawatankuasa akan menangani perkara yang dirujuk kepadanya mengikut perenggan 2 artikel ini selepas ia menentukan bahawa semua remedi domestik yang ada telah digunakan dan habis dalam 6 kes, selaras dengan prinsip-prinsip undang-undang antarabangsa yang diiktiraf secara amnya. Ini tidak menjadi peraturan di mana permohonan remedi itu tidak berlanjutan.
4. Dalam apa-apa perkara yang dirujuk kepada Jawatankuasa, Jawatankuasa boleh memanggil Negara Peserta berkenaan untuk membekalkan apa-apa maklumat lain yang berkaitan.
5. Apabila apa-apa perkara yang timbul daripada artikel ini dipertimbangkan oleh Jawatankuasa, Negara Peserta berkenaan berhak untuk menghantar wakil untuk mengambil bahagian dalam prosiding Jawatankuasa, tanpa hak mengundi, sementara perkara itu sedang dipertimbangkan.

Artikel 12

1. (a) Selepas Jawatankuasa telah memperoleh dan menyusun semua maklumat yang difikirkannya perlu, Pengerusi akan melantik Suruhanjaya Konsilisasi ad hoc (kemudian dirujuk sebagai Suruhanjaya) yang terdiri daripada lima orang yang mungkin atau mungkin bukan ahli Jawatankuasa. Ahli-ahli Suruhanjaya hendaklah dilantik dengan persetujuan sebulat suara peserta-peserta kepada pertikaian itu, dan pejabat-pejabatnya yang baik akan disediakan kepada Negara-negara yang berkenaan dengan tujuan untuk penyelesaian yang baik dalam hal ini berdasarkan penghormatan Konvensyen ini; (b) Jika Negara Peserta terhadap pertikaian itu gagal mencapai kesepakatan dalam masa tiga bulan pada semua atau sebahagian dari komposisi Suruhanjaya, anggota Suruhanjaya yang tidak dipersetujui oleh Negara Peserta untuk pertikaian itu akan dipilih melalui undi rahsia oleh Undi majoriti dua pertiga dari antara ahli-ahlinya sendiri.
2. Anggota Suruhanjaya hendaklah berkhidmat dengan kapasiti peribadi mereka. Mereka tidak boleh menjadi warganegara Negara Peserta untuk pertikaian atau Negara yang bukan Peserta kepada Konvensyen ini.

3. Suruhanjaya hendaklah memilih Pengerusi sendiri dan mengamalkan peraturan tataranya sendiri.
4. Mesyuarat Suruhanjaya biasanya akan diadakan di Ibu Pejabat PBB atau di mana-mana tempat lain yang sesuai sebagaimana yang ditentukan oleh Suruhanjaya.
5. Sekretariat yang diperuntukkan mengikut artikel 10, perenggan 3, Konvensyen ini juga akan memberi khidmat kepada Suruhanjaya apabila pertikaian antara Negara Peserta membawa Suruhanjaya menjadi.
6. Negara-negara Peserta yang berselisih hendaklah sama-sama berkongsi semua perbelanjaan anggota Suruhanjaya mengikut anggaran yang akan disediakan oleh Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.
7. Setiausaha Agung hendaklah diberi kuasa untuk membayar perbelanjaan anggota Suruhanjaya, jika perlu, sebelum pembayaran balik oleh Negara Peserta kepada pertikaian selaras dengan perenggan 6 artikel ini.
8. Maklumat yang diperoleh dan disusun oleh Jawatankuasa hendaklah disediakan kepada Suruhanjaya, dan Suruhanjaya boleh memanggil Negara berkenaan untuk membekalkan apa-apa maklumat lain yang berkaitan.

Artikel 13

1. Apabila Suruhanjaya telah menimbangkan sepenuhnya perkara itu, ia hendaklah menyediakan dan mengemukakan kepada Pengerusi Jawatankuasa satu laporan yang mengandungi penemuannya mengenai semua persoalan yang berkaitan dengan isu antara peserta-peserta dan mengandungi cadangan-cadangan sedemikian yang difikirkannya sesuai untuk Penyelesaian yang baik dari pertikaian itu.
2. Pengerusi Jawatankuasa hendaklah menyampaikan laporan Suruhanjaya kepada setiap Negara Peserta kepada pertikaian itu. Negara-negara ini hendaklah, dalam tempoh tiga bulan, memaklumkan Pengerusi Jawatankuasa sama ada atau tidak mereka menerima cadangan-cadangan yang terkandung dalam laporan Suruhanjaya.
3. Selepas tempoh yang diperuntukkan dalam perenggan 2 artikel ini, Pengerusi Jawatankuasa hendaklah menyampaikan laporan Suruhanjaya dan pengisytiharan Negara-Negara Peserta yang berkenaan kepada Negara-negara Peserta yang lain untuk Konvensyen ini.

Artikel 14

1. Negara peserta boleh pada bila-bila masa mengisytiharkan bahawa ianya mengiktiraf kecekapan Jawatankuasa untuk menerima dan mempertimbangkan komunikasi dari

individu atau kumpulan individu di dalam bidang kuasanya yang mendakwa menjadi mangsa pelanggaran oleh Negara Peserta tentang sebarang hak yang dinyatakan dalam Konvensyen ini. Tiada komunikasi yang akan diterima oleh Jawatankuasa jika ia berkaitan dengan Negara Peserta yang tidak membuat sebarang pengisytiharan.

2. Sebarang negara peserta yang membuat pengisytiharan sebagaimana yang diperuntukkan dalam perenggan 1 artikel ini boleh menubuhkan atau menunjukkan suatu badan dalam perintah undang-undang nasionalnya yang berkewajipan untuk menerima dan mempertimbangkan petisyen dari individu dan kumpulan individu dalam bidang kuasanya yang menung mangsa pelanggaran hak seperti yang dinyatakan dalam Konvensyen ini dan yang telah meletihkan penggunaan remedi tempatan.

3. Deklarasi yang dibuat menurut perenggan 1 artikel ini dan nama badan-badan yang ditubuhkan atau ditandakan mengikut perenggan 2 artikel ini hendaklah didepositkan oleh Negara peserta yang berkenaan dengan Setiausaha Agung PBB, yang harus menghantar salinannya kepada Negara Peserta yang lain. Deklarasi boleh ditarik balik pada bila-bila masa dengan pemberitahuan kepada Setiausaha Agung, tetapi penarikan sedemikian tidak akan menjejaskan komunikasi yang sebelum jawatankuasa.

4. Pendaftaran petisyen hendaklah disimpan oleh badan yang ditetapkan atau ditandakan menurut perenggan 2 artikel ini, dan salinan yang disahkan melalui pendaftaran itu akan difailkan setiap tahun melalui saluran yang sesuai dengan Setiausaha Agung mengenai pemahaman bahawa kandungannya tidak akan dijelaskan secara terbuka.

5. Kegagalan memperoleh kepuasan badan yang ditetapkan atau ditunjukkan sesuai dengan perenggan 2 artikel ini, pempetisyen berhak untuk menyampaikannya kepada jawatankuasa dalam waktu enam bulan.

6. (a) Jawatankuasa haruslah dengan suli membawa apa-apa komunikasi yang dirujuk kepada perhatian Negara Peserta yang dikatakan melanggar mana-mana peruntukan Konvensyen ini, tetapi identiti individu atau kumpulan individu yang berkenaan tidak akan dinyatakan tanpa kebenaran. Jawatankuasa tidak akan menerima komunikasi tanpa nama;

(b) Dalam tempoh tiga bulan, Negara penerima hendaklah mengemukakan penjelasan bertulis kepada jawatankuasa yang menjelaskan perkara itu dan remedi, jika ada, yang mungkin telah diambil oleh Negara itu.

7. (a) Jawatankuasa akan mempertimbangkan komunikasi berdasarkan semua maklumat yang disediakan oleh Negara Peserta berkenaan dan oleh pempetisyen. Jawatankuasa tidak akan mempertimbangkan apa-apa komunikasi daripada pempetisyen melainkan ia telah dipastikan bahawa pempetisyen telah menghabiskan semua remedi domestik yang ada. Walau bagaimanapun, ini tidak menjadi peraturan di mana permohonan remedi itu tidak berpanjangan secara berkala;

(b) Jawatankuasa akan mengemukakan cadangan, jika ada, kepada Negara peserta berkenaan dan kepada pempetisyen.

8. Jawatankuasa hendaklah memasukkan dalam laporan tahunan, ringkasan komunikasi yang berkenaan, ringkasan penjelasan dan pernyataan dari negara peserta yang berkenaan dan cadangannya sendiri.

9. Jawatankuasa adalah kompeten untuk melaksanakan fungsi-fungsi yang diperuntukkan dalam artikel ini apabila sekurang-kurangnya sepuluh negara peserta dalam Konvensyen ini terikat dengan pengisytiharan selaras dengan perenggan 1 artikel ini.

Artikel 15

1. Sementara menunggu pencapaian objektif Deklarasi Pemberian Kemerdekaan kepada Negara-Negara dan Orang-orang Jajahan Kolonial, yang terkandung dalam resolusi Perhimpunan Agung 1514 (XV) pada 14 Disember 1960, peruntukan Konvensyen ini tidak akan membatasi hak petisi yang diberikan kepada orang-orang ini oleh instrument antarabangsa lain atau oleh PBB dan agensi khusus.

2. (a) Jawatankuasa yang ditubuhkan di bawah Artikel 8, perenggan 1, Konvensyen ini akan menerima Salinan petisyen dari, dan mengemukakan ungkapan pandangan dan cadangan mengenai petisyen ini kepada badan-badan PBB yang menangani hal-hal berkaitan dengan Prinsip dan objektif Konvensyen ini dalam pertimbangan petisyen dari penduduk Tanah Amanah dan Wilayah yang tidak ditadbir dan semua wilayah lain di mana Resolusi Perhimpunan Agung 1514 (XV) terpakai, berkaitan dengan perkara-perkara yang dilindungi oleh Konvensyen ini sebelum badan-badan ini.

(b) Ahli jawatankuasa akan menerima dari badan-badan kompeten PBB Salinan laporan mengenai langkah-langkah perundangan, pengadilan, pentadbiran atau lain-lain yang secara langsung berkaitan dengan prinsip dan objektif Konvensyen ini yang digunakan oleh kuasa-kuasa di dalam Wilayah yang disebutkan dalam perenggan (a), dan haruslah menyatakan pendapat dan membuat cadangan kepada badan-badan ini.

3. Ahli jawatankuasa hendaklah memasukkan laporannya kepada Perhimpunan Agung mengenai petisyen ringkas dan laporan yang diterima dari badan-badan PBB, dan pendapat dan saranan ahli jawatankuasa berkaitan dengan petisi dan laporan tersebut.

4. Ahli jawatankuasa akan meminta Setiausaha Agung PBB kesemua maklumat berkenaan dengan objektif Konvensyen ini dan disediakan kepadanya mengenai wilayah-wilayah yang disebutkan dalam perenggan 2 (a) artikel ini.

Artikel 16

Peruntukan Konvensyen ini mengenai penyelesaian pertikaian atau aduan akan dikenakan tanpa menjejaskan prosedur lain untuk menyelesaikan pertikaian atau aduan dalam bidang diskriminasi seperti yang ditetapkan dalam instrument konstituen, atau konvensyen yang diterima pakai oleh, PBB dan agensi khususnya, dan tidak boleh menghalang Negara Peserta daripada memiliki akses kepada prosedur lain untuk menyelesaikan pertikaian sesuai dengan perjanjian umum atau perjanjian antarabangsa yang khusus di antara mereka.

BAHAGIAN III

Artikel 17

1. Konvensyen ini dibuka untuk ditandatangani oleh Ahli Negara PBB atau mana-mana agensi khususnya, oleh Negara Peserta kepada Statu Mahkamah Keadilan Antarabangsa, dan oleh Negara lain yang telah dijemput oleh PBB untuk menjadi peserta kepada Konvensyen ini.
2. Konvensyen ini tertakluk kepada proses ratifikasi. Instrumen ratifikasi haruslah didepositkan dengan Setiausaha Agung PBB.

Artikel 18

1. Konvensyen ini hendaklah dibuka untuk penyertaan Negara seperti yang disebut dalam Artikel 17, perenggan 1, Konvensyen ini.
2. Penyertaan akan terjejas oleh instrument penyertaan dengan Setiausaha Agung PBB.

Artikel 19

1. Konvensyen ini akan mula berkuatkuasa pada hari ke tiga puluh selepas tarikh deposit dengan Setiausaha Agung PBB bagi instrument ke dua puluh tujuh atau instrumen penyertaan.
2. Bagi setiap Negara yang meratifikasi Konvensyen ini atau menyetujuinya selepas mendepositkan instrumen ke dua puluh tujuh untuk ratifikasi atau instrumen penyertaan, Konvensyen ini akan mula berkuatkuasa pada hari ketiga puluh selepas tarikh deposit instrument ratifikasi atau instrumen penyertaan.

Artikel 20

1. Setiausaha Agung PBB hendaklah menerima dan mengedarkan kepada semua Negara yang menjadi atau mungkin menjadi Peserta untuk pengecualian Konvensyen ini yang dibuat oleh Negara pada saat penyertaan atau ratifikasi. Sebarang Negara yang membantah pengecualian harus, dalam tempoh Sembilan puluh hari dari tarikh komunikasi tersebut, memberitahu Setiausaha Agung bahawa ia tidak menerimanya.
2. Pengecualian yang tidak sesuai dengan objektif dan tujuan Konvensyen ini tidak boleh dibenarkan, dan juga tidak ada pengecualian yang akan menghalang operasi sebarang badan yang ditubuhkan oleh Konvensyen ini dibenarkan. Pengecualian hendaklah dianggap tidak serasi atau menghalang sekiranya dua-pertiga daripada Negara Peserta kepada Konvensyen ini membantahnya.
3. Pengecualian boleh ditarik balik pada bila-bila masa dengan pemberitahuan kepada Setiausaha Agung. Pemberitahuan tersebut akan berkuatkuasa mulai tarikh ianya diterima.

Artikel 21

Negara Peserta boleh mengemukakan Konvensyen ini melalui pemberitahuan bertulis kepada Setiausaha Agung PBB. Pengingkaran hendaklah berkuatkuasa setahun selepas tarikh penerimaan pemberitahuan oleh Setiausaha Agung.

Artikel 22

Sebarang pertikaian di antara dua atau lebih Negara Peserta berkaitan pentafsiran atau pemakaian Konvensyen ini, yang tidak boleh diselesaikan melalui rundingan atau dengan prosedur yang diperuntukkan dengan nyata dalam Konvensyen ini, harus, di atas permintaan mana-mana peserta yang bertikai, dirujuk kepada Mahkamah Keadilan Antarabangsa untuk keputusan, melainkan peserta yang berselisih bersetuju dengan cara penyelesaian yang lain.

Artikel 23

1. Permintaan untuk semakan Konvensyen ini boleh dibuat pada bila-bila masa oleh negara peserta melalui pemberitahuan secara bertulis yang dialamatkan kepada Setiausaha Agung PBB.
2. Perhimpunan Agung PBB hendaklah memutuskan langkah-langkah, jika ada, yang perlu diambil berkenaan permintaan itu.

Artikel 24

Setiausaha Agung PBB hendaklah memaklumkan kepada semua Negara yang disebut dalam artikel 17, perenggan 1, tentang Konvensyen ini dengan butir-butir berikut:

- (a) Tandatangan, pengesahan dan penyertaan di bawah artikel 17 dan 18;
- (b) Tarikh kemasukan Konvensyen ini di bawah artikel 19;
- (c) Komunikasi dan perisytiharan yang diterima di bawah artikel 14, 20 dan 23;
- (d) Pengingkaran di bawah Artikel 21.

Artikel 25

1. Konvensyen ini, di mana teks Cina, Inggeris, Perancis, Rusia dan Sepanyol yang sah hendaklah disimpan dalam arkib PBB.
2. Setiausaha Agung PBB hendaklah menghantar Salinan yang diperakui Konvensyen ini kepada semua Negara yang dipunyai oleh kategori yang disebutkan dalam artikel 17, perenggan 1 Konvensyen.